

БОЯН БОЙЧЕВ

ПО УЛИЦИТЕ НА СОФИЯ

chitanka.info

Вървя по безкрайните нерви на града,
Които водят в една посока,
Срещам погледи, напрегнати като тетива,
Стрелите блясват, падат напосоки.

И болят, раните болят в гръдта,
Лекувам ги със студен бензинов въздух,
Ръмжи стаена, поразената душа,
Жадуваща, зове я джунглата зад ъгъла.

Улиците нямат право на покой,
Минувачи губят нервните им клетки,
Затова по улиците съм сред свои,
Нервни мои, мои улици преплетени.

И аз вървя, прегърнал тихия им шепот,
От друг нечут, неразбран за друг,
Всеки ден е мой разпети петък,
Не възкръсвам — няма никой тук.

Дъха топъл усещам на „Пица хът“,
На кафенетата свободни за всякакви срещи,
И когато на запад запълзява денят,
От изток китайският ресторант ме посреща.

Кината ме мамят с ярки афиши,
Театрите пазят място на петия ред,
Сигурно аз навсякъде бих отишъл,
Улици мои, мой градски портрет.

Но отекват самотни моите стъпки,
Защо замълчахте, нервни послания?
По софийските улици, облечени в кръпки,
Аз вървя, аз си тръгвам завинаги сам.

април 1999 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.